

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Οἱ κάτοικοι Σύρου ἔχουν ἐκ δικλειμμάτων μεταξὺ ἐνὸς ἔτους Ἄλεξιάδου καὶ ἐνὸς ἔτους Ταβουλάρη μελοδράμα ἰταλικόν. Συνειθισμένοι οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ φοβερὰ ἐκεῖνα δράματα τῶν ἐταιριῶν μας, ἄτινα κουράζουσι τὸ πνεῦμα, ἐννοεῖται, ὅτι τὰ χάνουν ὅταν ἀκούσουν ὀλιγοήμερον μουσικὴν. Ἄλλὰ καὶ ἡ μουσικὴ τῶν εἶναι μετρημένη· ὁ γνωστός ἐκεῖνος κύκλος τῶν ἰταλικῶν μελοδραμάτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπὸ βρεφικῆς ἡλικίας μᾶς συνειθίζουσι τὰ περιπλανώμενα ὄργανά των. Ἄλλ' οἱ Συριοὶ ἦσαν ἄξιοι καλλιτέρας τύχης, καὶ ἐφέτος τοὺς ἔδωκαν τὸν Φάουστ. Ἐὖ ἀριστοῦργημα τοῦ Γκουνώ, ἡ γλυκεῖα ἐκεῖνη καὶ σοβαρὰ μουσικὴ ἐτάραξε τὰ νεῦρα τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἐμπολαίου καὶ . . . τὴν ἀπεκήρυξαν. Αὐτοδιδάκτοι δὲ κριτικοὶ μὲ τὰς ὑπογραφὰς των ἐν ταῖς ἐφημερίταις τῆς πόλεως τὴν ὠνόμασαν νυσταλέον ὀνθύλευμα, μονότονον, ἀἰδητὴ συρραφὴν» καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Καὶ ἔπειτα θέλετε νὰ μὴ πιστεύουν εἰς τὰ ὄνειρα τοῦ κ. Σκουλούδη!

Ἄλλὰ καὶ αἱ περὶ θεατρικῶν προσώπων κρίσεις των εἶναι νόστιμοι. Ἐνθυμεῖσθε προπέρουσιν ἐν τῷ κατὰ τὰ Χαντεῖα θεάτρῳ οἷον οἰκτρὸν θέαμα παρέσχεν ὁ μελοδραματικὸς θίασος, ὅστις ἐν Σύρῳ ἔκκαμνε θαύματα. Ἐφέτος δὲ τί νομίζετε; Ἐσύριζαν τὴν Κιρχμόντε.

Ἐκλογικὴ σκηρῆ. Εἰς σαλόνι ἐκλογικὸν εἰσέρχεται ὁμᾶς δέκα γενναίων τοῦ Ψυρρῆ. Εἶχον θύσει τῷ Βάκχῳ καὶ αἱ λέξεις των ἦσαν κάπως ἐμπερδευμένοι.

Μεθ' ὑποσχέσεις τοῦ ὑποψηφίου ἱκανὰς ὁ εἶς τούτων:

— Ὅχι, ἀφέντη, δὲν θέμε νὰ μᾶς διορίσης πουθενά. Ἐνα πρᾶμα θέμε νὰ μᾶς πάψης τὸν ὑπαστυνόμου.

— Δικτὶ;

— Γιὰ νὰ κάμουμε καὶ μετὶ λίγη ἐργολαβία γιὰτὶ μᾶς ἀφάνισε. Ἐχει δεκαπέντε εἴκοσι ἐργολαβίας. Πᾶς νὰ κάμης ἐργολαβία τῆς Μαριγῶς τοῦ Κουρεμένου, μκκρυὰ σοῦ φωνάζει ἕνας κλητῆρας, εἶναι τοῦ κυρ ὑπαστυνόμου. Πᾶς νὰ πῆς ἕνα γλυκὸ λόγῳ τῆς Ἐλένης τοῦ Φώτη, ἀνοικτὰ τὰ κόλπια σου, σοῦ λένε εἶναι τοῦ κυρ ὑπαστυνόμου. Περναῖς ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς Μαρίνας τοῦ Γιώργη τοῦ Κοτζάφτη, ἄλτ! σοῦ λένε, καὶ δὸς του ζύλο, εἶναι τοῦ ὑπαστυνόμου. Ἀμάν, ἀφέντη, ἐρρέψαμε.

— Αὐτὸ εἶνε φοβερόν, ἀναφωνεῖ ὁ ὑποψήφιος. Ἐννοια σας, θὰ τὸν πκύσω καὶ θὰ κάνετε ἄφοβον ἐργολαβία. Τοῦτο εἶναι κατ' ἐξοχὴν λαϊκόν.

Ἡ Λιλὴ, αἰσθανομένη ὅτι ἀρχίζει πλέον νὰ μεγαλόνει, κλειδώνει τὴν κούκλαν τῆς λέγουσα, ὅτι θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὰ παιδιὰ τῆς.

— Καὶ ἂν δὲν κάμης; τὴν ἐρωτᾷ ἡ μήτηρ τῆς.

— Τότε θὰ ἦνε διὰ τὰ ἐγγόνια μου.

Ἰδοὺ ἀγγελίξ αὐτολεξεῖ εἰλημμένη ἐκ τοῦ *Τηλεγράφου*:

«!! Ἀξιοσημείωτον Βιέννης!!

»Ἐπιφορτίζομαι μὲ πᾶν εἶδος παραγγελιῶν, εἰς τοὺς ταξιδεύοντας δύναμαι νὰ προμηθεύσω διερμηνεῖς ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, παραγγελιοδόχους καὶ ὁδηγούς. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου δικιμένων ἐν Βιέννῃ γνωρίζω τὰ καλλίτερα καταστήματα καὶ ἐργοστάσια, δύναμαι νὰ δώσω καλὰς συμβουλὰς εἰς τὰς παιδαγωγούς καὶ τὰς ἡθοποιούς· συσταίνω ἐκπαιδευτήρια καὶ συλλόγους, ἱατροὺς καὶ εἰδικούς.

»Ἐκάστη ἔγγραφος ἐρώτησις, μετὰ ὅφραγκων ἐσωκλειστικῶς ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῆ, θὰ λάβῃ ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς γαλλικὴν ἢ ἄλλην γλῶσσαν.

»*Διεύθυνσις*: W. Schutz. Wien — Magdalenen stass. 68».

Ἐπὶ τῇ βράσει ταύτης σκοπεύω καὶ ἐγὼ νὰ δημοσιεύσω εἰς κάμμιναν γερμανικὴν ἐφημερίδα τὴν ἀκόλουθον εἰδοποίησιν:

«: : Ἀξιοπαρατήρητον Ἀθηῶν: : :

»Ἐπιφορτίζομαι νὰ δανεισθῶ ὅσα χρήματα θέλετε. Εἰς τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀρθρίτιδος δύναμαι νὰ προμηθεύσω καλυμνύχια, σκαπνεῖς καὶ διδασκάλους τῆς ἐλβετικῆς γλώσσης. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου διακίμων εἰς Ἀθήνας, γινώσκω τὴν μπιρρίκιν τοῦ Μπερνιουδάκη, δύναμαι νὰ δώσω συμβουλὰς εἰς τὴν κ. Ταβουλάρη καὶ μαθητάτα κατ' οἶκον εἰς τὰς παιδαγωγούς. Συσταίνω συλλόγους δις τοῦ μηνὸς καὶ καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου κατ' ἀποκοπήν. Πίνω τὸν καφφέν μου βαρὺν καὶ γλυκὸν καὶ κατασκευάζω κλειδοκύμβαλα, μυθιστορήματα, κάστανα καὶ ἀντιπολιτεύσεις. Ἄν ἐπιθυμῆ τις εἰδικούς, τὸν παραπέμπω εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον. Ὅστις θέλει δύναται νὰ μοὶ ἀποστείλῃ ὅφρα χωρίς νὰ μ' ἐρωτήσῃ.»

Ἄν διελθετε τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ, μὴ λησμονήσετε νὰ εἰσελθετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ γνωστοῦ εἰς ὅλας τὰς Ἀθήνας ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΟΥ

Π. Λ Α Μ Π Ι Κ Η

καὶ θὰ μείνετε ἔκθαμβοι, βλέποντες ὅλην τὴν πλουσίαν καὶ φιλόκαλον συλλογὴν τῶν ὠραιότερων ὑφασμάτων τοῦ συρμοῦ, ἅτινα τῷ ἐκομισθησαν ἐφέντι ἐκ Παρισίων. Ἄν σᾶς πλησιάσῃ δὲ ὁ ἡδύλαλος κ. Λαμπίτης μὲ τὸ γλυκύτερον μενίσμα τοῦ κόσμου καὶ μὲ τὴν κοπεροτέραν ψαλίδα, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τὸν νὰ σᾶς κόψῃ τὰ ὠραιότερα ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ, μὲ τὰ ὁποῖα δύνασθε νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὸν κόσμον εὐπρόσωποι κατὰ τὰς προσεγγίζουσας ἑορτάς.

Ἄν διότι εἴμεθα γείτονες, διότι ἡ γειτνίασις τοῦ Διαβόλου δὲν εἶνε πάντοτε ὀφελίμος, ἀλλὰ διότι εἶνε ἡ ἀλήθεια καὶ μόνη ἡ ἀλήθεια, καταθέτομεν ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, ὅτι εἰς τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ Κ. Κ. ΑΠΟΣΤ. ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Μ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἀρ. 14, κατασκευάζονται ἐνδύματα κομψότατα, εὐθηνότατα, διαρκέστατα, ἐξ ὑφασμάτων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν τοῦ νεωτέρου συρμοῦ, τὰ ὁποῖα ὄντως εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἀσμοδαίου θὰ ἔδιδον χάριν καὶ εὐπρέπειαν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.